

Rainbow vliegt naar Oeganda

Roekoe! Weten jullie wie ik ben? Ik ben Rainbow de duif. Ik vlieg de hele wereld over en als ik terugkom in Nederland, vertel ik jullie verhalen over de bijzondere kinderen die ik heb ontmoet.

Deze week was ik in Oeganda, een land midden in Afrika. Ik vloog over bergen, rivieren en een heel groot meer. Dat meer was zó groot dat het wel een zee leek. Toen ik wat lager ging vliegen, zag ik ook een stad. Ik denk dat het de hoofdstad is. Er reden overal auto's, brommers en bussen. Het was erg druk op straat. Ik ging bovenop een stoplicht zitten om eens goed om me heen te kijken. Maar toen het stoplicht op rood sprong, schrok ik. Want zodra de auto's stil stonden, zag ik een jongetje langs de auto's lopen. Bij iedere auto stopte hij even en vroeg hij om geld. Heel soms kreeg hij iets, maar meestal niet. Toen het stoplicht weer op groen sprong, rende hij snel weg. Ik vroeg me af waar hij zou wonen en vloog achter hem aan. Hij liep een klein straatje in naar de markt. Daar zocht hij wat restjes eten bij elkaar van wat er was overgebleven. Hij sliep met wat andere kinderen op een vieze plek. Er kwam een meneer langs. Alle kinderen moesten hem al het geld geven, dat ze die dag bij elkaar gebedeld hadden. Ik ging op een dak zitten om een beetje op de jongen te letten.

De volgende dag ging de jongen weer de straat op om te bedelen tussen de auto's en brommers. Ineens kwam er een mevrouw aan lopen. Ze vroeg aan hem: "Hoe heet je?" "Djambo," antwoordde de jongen. "Waarom zit jij hier op straat tussen de vieze uitlaatgassen en waarom zorgt er niemand voor jou?" "Mijn familie woont heel ver weg," vertelde Djambo. "Ik moet hier op straat geld bij elkaar bedelen voor een oom. Als ik dat niet doe, wordt hij boos." De mevrouw zei tegen Djambo: "Dat kan zo niet langer. Ik ga met die oom praten. Ik zorg dat je met mij mee mag. Dan breng ik je naar een plek waar je veilig bent. Dan krijg je een schoon bed om in te slapen. Ik zal goed voor je zorgen. Een kind van jouw leeftijd hoort op school en niet op straat."

Samen liepen ze naar een mooi gebouw. Daar liet die mevrouw Djambo het bed zien, waar hij mocht slapen. Er waren nog veel meer bedden. De mevrouw zei: "Daar slapen allemaal andere kinderen die net als jij eerst op straat leefden. Hier zorgen we voor jou en voor de andere kinderen. Je krijgt hier eten en medicijnen als je ziek bent. We hebben hier ook een school. Kom, dan laat ik je gelijk zien waar die is." Daarna liep ze met hem naar een klaslokaal, dat vol zat met kinderen. Ik hoorde wel dertig kinderen tegelijk iets zeggen: "A, B, C." De kinderen oefenden het alfabet. Toen de kinderen klaar waren met oefenen, mochten ze naar buiten om samen te voetballen. Djambo mocht gelijk meedoen.

Wat was ik blij dat Djambo nu veilig was en dat er goed voor hem gezorgd werd. "Kan Djambo hier nu blijven totdat hij groot en sterk is?" vroeg ik aan de mevrouw. "Nee," zei ze. Ik schrok ervan. Ze zou hem toch niet weer de straat op sturen? Maar toen ging ze verder: "Het is voor kinderen niet goed om op te groeien in een tehuis. Ik ga dus op zoek naar zijn familie.

Zie ook volgende pagina

En al woont die familie nog zo ver weg, ik zal ze vinden en zorgen dat Djambo terug kan naar zijn vader, moeder of een ander familielid. En als zij niet goed voor hem kunnen zorgen, krijgen ze hulp om dat wel weer te kunnen. Want kinderen horen niet op straat. En ieder kind heeft recht op een familie en recht om naar school te gaan." Ik wist nu zeker dat het goed zou komen met Djambo. Met een gerust hart vloog ik terug naar Nederland.

Gesprekje

- Wat vinden jullie van dit verhaal? Wat valt jullie op?
- Vragen jullie ook weleens geld, bijvoorbeeld aan je ouders of opa en oma?
Waar vraag je dan geld voor?
- Wat vinden jullie ervan dat Djambo zijn geld aan die meneer moest geven?
- Wat vinden jullie ervan dat die mevrouw niet wil dat Djambo heel lang in het kindertehuis blijft wonen?
- Hoe zou het komen, dat ouders soms niet goed voor kinderen kunnen zorgen?
- Wat kunnen wij doen om kinderen als Djambo te helpen?

Doe-idee

- Bekijk de [animatiefilm Karamoja Faces](#).
- Laat ieder kind een spaarpot maken met een lege hagelslagverpakking. Vraag de kinderen thuis te sparen voor Oeganda. Of laat kinderen met hun spaarpot de collecte in de kerk ophalen.
- Beeld het verhaal van Rainbow uit in de kerkdienst, terwijl een kind het verhaal vertelt. Zo ontdekt de hele gemeente waarom het project in Oeganda belangrijk is.